

Prezes Rady Ministrów

Donald Tusk

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-129-25

Pan Szymon HOŁOWNIA
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi
projekt ustawy o ratyfikacji Traktatu o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji
Południowo-Wschodniej, sporządzonego w Denpasarze dnia 24 lutego 1976 r., wraz
z Protokołami zmieniającymi.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został
upoważniony Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

**o ratyfikacji Traktatu o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-
-Wschodniej, sporządzonego w Denpasarze dnia 24 lutego 1976 r., wraz z Protokołami
zmieniającymi**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Traktatu o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej, sporządzonego w Denpasarze dnia 24 lutego 1976 r., wraz z Protokołami zmieniającymi.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

1. Wyjaśnienie potrzeby i celu związania Rzeczypospolitej Polskiej Traktatem

Traktat o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej, sporządzony w Denpasarze dnia 24 lutego 1976 r. (TAC, Traktat), przez grupę państw-założycieli Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN), stanowi kodeks postępowania w relacjach międzypaństwowych oparty na zasadzie pokojowej i przyjaznej współpracy. TAC ma charakter polityczny i wyraża wolę zacieśniania współpracy między Stronami, w oparciu o ogólnie przyjęte zasady prawa międzynarodowego.

Integralną część Traktatu stanowią trzy protokoły: Protokół zmieniający Traktat o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej, sporządzony dnia 15 grudnia 1987 r. w Manili na Filipinach; Drugi Protokół zmieniający Traktat o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej, sporządzony dnia 25 lipca 1998 r. w Manili na Filipinach; Trzeci Protokół zmieniający Traktat o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej, sporządzony dnia 23 lipca 2010 r. w Hanoi w Wietnamie. Ich zasadniczym celem było umożliwienie przystąpienia do Traktatu państwom spoza Azji Południowo-Wschodniej oraz dostosowanie do tego niektórych przepisów Traktatu.

Przystąpienie do TAC jest symbolicznym wyrazem woli Rzeczypospolitej Polskiej (RP) do rozwijania współpracy z regionem Azji Południowo-Wschodniej. Akcesja wzmocni pozycję RP w relacjach z kluczowymi partnerami regionalnymi oraz z ASEAN. TAC może być dodatkowym czynnikiem sprzyjającym rozwojowi współpracy gospodarczej, naukowo-badawczej, kulturalnej i turystycznej z państwami regionu.

Zasadność przystąpienia RP do TAC została potwierdzona przez decyzję Rady Ministrów w sprawie wystosowania przez Ministra Spraw Zagranicznych listu intencyjnego do przewodniczącego ASEAN, wyrażającego wolę RP przystąpienia do TAC. W konsekwencji wystosowania listu formalną zgodę na akcesję RP do Traktatu wyraziły wszystkie państwa ASEAN.

W powyższym liście Minister Spraw Zagranicznych wskazał również, że zgodnie z przyjętą przez RP interpretacją prawną TAC nie ma zastosowania ani wpływu na relacje dwustronne oraz zobowiązania RP wobec państw poza regionem Azji Południowo-Wschodniej.

2. Wskazanie różnic między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

RP nie jest obecnie Stroną Traktatu, lecz jest nim pośrednio związana przez członkostwo w Unii Europejskiej, która dokonała akcesji w 2012 r. Projektowany stan prawny zakłada przystąpienie RP do TAC.

Traktat będzie stanowił umowę regulującą wzajemne stosunki polityczne między RP a państwami regionu Azji Południowo-Wschodniej.

Rozdział IV Traktatu (art. 13-17) potwierdza zasadę pokojowego rozwiązywania sporów między Stronami oraz zobowiązuje do powstrzymania się od groźby lub stosowania siły.

W art. 10 zobowiązuje się Strony do nieuczestniczenia w żaden sposób i w żadnej formie w działaniach, które stanowią zagrożenie dla politycznej i gospodarczej stabilności, suwerenności lub integralności terytorialnej którejś z jego Stron.

3. Wskazanie przewidywanych skutków społecznych, gospodarczych, finansowych, politycznych i prawnych związanych z wejściem w życie Traktatu, wraz z określeniem źródeł finansowania

Przewidywane skutki polityczne przystąpienia do Traktatu to wzmocnienie pozycji RP w relacjach z kluczowymi partnerami z Azji Południowo-Wschodniej oraz z organizacją ASEAN. Akcesja do TAC nie wywoła bezpośrednich skutków społecznych, gospodarczych i finansowych.

Skutkiem prawnym będzie wejście w życie dla RP Traktatu wraz z trzema Protokołami zmieniającymi, które wspólnie będą stanowić podstawę prawną dla współpracy politycznej RP z państwami tego regionu.

4. Informacja nt. trybu związania Rzeczypospolitej Polskiej Traktatem

a) podmioty prawa krajowego, których dotyczy Traktat, w tym zakres, w jakim dotyczy on osób fizycznych i prawnych

Traktat dotyczy współpracy organów państwa i bezpośrednio nie dotyczy osób fizycznych i prawnych.

b) sposób, w jaki Traktat dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Ze względu na swój polityczny charakter Traktat nie dotyczy bezpośrednio spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym.

c) środki prawne, jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Traktatu

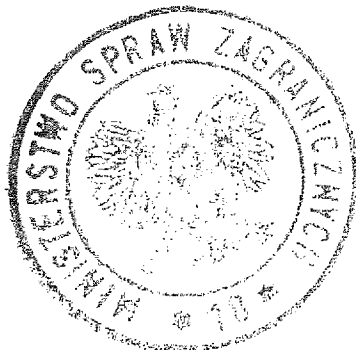
Postanowienia Traktatu mają charakter polityczny, w konsekwencji do ich realizacji nie jest konieczne przyjęcie jakichkolwiek środków prawnych.

Traktat ma rangę umowy międzypaństwowej.

Traktat będzie stanowił umowę regulującą wzajemne stosunki polityczne między RP a państwami regionu Azji Południowo-Wschodniej.

TAC w szczególności potwierdza zasadę pokojowego rozwiązywania sporów między Stronami oraz zobowiązuje do powstrzymania się od groźby lub stosowania siły, a także zobowiązuje jego Strony do nieuczestniczenia w żaden sposób i w żadnej formie w działaniach, które stanowią zagrożenie dla politycznej i gospodarczej stabilności, suwerenności lub integralności terytorialnej którejś z jego Stron.

W konsekwencji TAC stanowi układ polityczny, o którym mowa w art. 89 ust. 1 pkt 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. poz. 483, z późn. zm.). Z uwagi na powyższe związanie RP Traktatem nastąpi w drodze ratyfikacji, za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, na podstawie 89 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 127).

STOWARZYSZENIE
NARODÓW AZJI
POŁUDNIOWO-WSCHODNIEJ

Sekretariat ASEAN
70 A Jl. Sisingamangaraja
Dżakarta 12110
Indonezja

Tel.: (62-21) 726 2991
(62-21) 724 3372
Faks: (62-21) 739 8234
(62-21) 724 3504

public@asean.org
www.asean.org

POŚWIADCZENIE

TRAKTAT O WZAJEMNYCH STOSUNKACH I WSPÓŁPRACY W AZJI POŁUDNIOWO-WSCHODNIEJ I PROTOKOŁY DO NIEGO

JA, NIŻEJ PODPISANY Zastępca Sekretarza Generalnego ASEAN ds. wspólnotowych i korporacyjnych, niniejszym poświadczam, że poniższe załączone teksty są **wiernymi i kompletnymi kopiami**:

- a. Traktatu o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej, podpisanego dnia 24 lutego 1976 r. na Bali w Indonezji;
- b. Protokołu zmieniającego Traktat o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej, podpisanego dnia 15 grudnia 1987 r. w Manili na Filipinach;
- c. Drugiego Protokołu zmieniającego Traktat o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej, podpisanego dnia 25 lipca 1998 r. w Manili na Filipinach oraz
- d. Trzeciego Protokołu zmieniającego Traktat o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej, podpisanego dnia 23 lipca 2010 r. w Hanoi w Wietnamie,

których oryginały zostały zdeponowane u Sekretarza Generalnego ASEAN.

Dżakarta, dnia 14 marca 2025 r.
[podpis]

Nararya S. Soeprapto
Zastępca Sekretarza Generalnego
ASEAN ds. wspólnotowych
i korporacyjnych

one vision [jedna wizja]
one identity [jedna tożsamość]
one community [jedna wspólnota]

TRAKTAT O WZAJEMNYCH STOSUNKACH I WSPÓŁPRACY W AZJI POŁUDNIOWO-WSCHODNIEJ

PREAMBUŁA

Wysokie Umawiające się Strony:

ŚWIADOME istniejących więzów historycznych, geograficznych i kulturowych, które łączą ich narody;

PRAGNĄC wspierać pokój i stabilność w regionie poprzez trwałe przestrzeganie zasad sprawiedliwości i praworządności oraz wzmacnianie trwałości wzajemnych stosunków w regionie;

PRAGNĄC ugruntowania pokoju, przyjaźni i współpracy w sprawach dotyczących Azji Południowo-Wschodniej, zgodnie z duchem i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych, dziesięcioma zasadami przyjętymi przez Konferencję Azjatycko-Afrykańską w Bandungu dnia 25 kwietnia 1955 r., deklaracją Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej, podpisaną w Bangkoku dnia 8 sierpnia 1967 r., oraz deklaracją podpisaną w Kuala Lumpur w dniu 27 listopada 1971 r.;

PRZEKONANE, że pokonywanie różnic i rozwiązywanie sporów między ich państwami powinno być uregulowane za pomocą racjonalnych, skutecznych i wystarczająco elastycznych procedur, pozwalających uniknąć negatywnych postaw, które mogą zagrozić współpracy lub ją utrudnić;

PRZEKONANE o potrzebie współpracy ze wszystkimi państwami miłującymi pokój, zarówno z jak i spoza Azji Południowo-Wschodniej, w dążeniu do pokoju, stabilności i harmonii na świecie;

UROCZYŚCIE ZGADZAJĄ SIĘ przystąpić do Traktatu o wzajemnych stosunkach i współpracy na następujących warunkach:

ROZDZIAŁ I

CEL I ZASADY

Artykuł 1

Celem niniejszego Traktatu jest wspieranie trwałego pokoju, trwałych dobrych stosunków i współpracy między narodami, które przyczynią się do ich wytrzymałości, solidarności i bliższych stosunków.

Artykuł 2

We wzajemnych stosunkach Wysokie Umawiające się Strony kierują się następującymi podstawowymi zasadami:

- a. wzajemnym poszanowaniem niepodległości, suwerenności, równości, integralności terytorialnej i tożsamości narodowej wszystkich narodów;
- b. prawem każdego państwa do istnienia narodowego wolnego od zewnętrznej ingerencji, działalności wywrotowej lub przymusu;
- c. nieangażowaniem się w wewnętrzne sprawy pozostałych państw;
- d. pokonywaniem różnic i rozwiązywaniem sporów na drodze pokojowej;
- e. zrzeczeniem się gróźb lub stosowania siły;
- f. skuteczną współpracą między sobą.

ROZDZIAŁ II WZAJEMNE STOSUNKI

Artykuł 3

W ramach realizacji celów niniejszego Traktatu Wysokie Umawiające się Strony dokładają starań w celu rozwoju i wzmocnienia tradycyjnych, kulturowych i historycznych więzi przyjaźni, dobrych stosunków sąsiedzkich oraz współpracy, które je łączą, oraz wypełniają w dobrej wierze zobowiązania przyjęte na mocy niniejszego Traktatu. Aby promować bliższe zrozumienie między sobą, Wysokie Umawiające się Strony zachęcają do kontaktów i relacji między swoimi narodami oraz ułatwiają takie kontakty i relacje.

ROZDZIAŁ III WSPÓŁPRACA

Artykuł 4

Wysokie Umawiające się Strony wspierają aktywną współpracę w dziedzinie gospodarki, spraw społecznych, kulturowych, technicznych, naukowych i administracyjnych, jak również w kwestiach dotyczących wspólnych ideałów i dążeń do osiągnięcia międzynarodowego pokoju i stabilności w regionie i wszelkich innych spraw będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Artykuł 5

Zgodnie z art. 4 Wysokie Umawiające się Strony dokładają maksymalnych wysiłków na szczeblu wielostronnym, jak i dwustronnym, w oparciu o zasady równości, niedyskryminacji i wzajemnych korzyści.

Artykuł 6

Wysokie Umawiające się Strony współpracują na rzecz przyspieszenia wzrostu gospodarczego w regionie, aby wzmocnić podstawy dostatniej i pokojowej wspólnoty narodów w Azji Południowo-Wschodniej. W tym celu wspierają one większe wykorzystanie swojego rolnictwa i gałęzi przemysłu, rozwój swojego handlu i poprawę swojej infrastruktury gospodarczej dla wzajemnej korzyści swoich narodów. W tym względzie badają one stale wszystkie możliwości ścisłej i korzystnej współpracy z innymi państwami, jak również międzynarodowymi i regionalnymi organizacjami spoza przedmiotowego regionu.

Artykuł 7

Wysokie Umawiające się Strony, w celu osiągnięcia sprawiedliwości społecznej oraz podniesienia poziomu życia narodów tego regionu, intensyfikują współpracę gospodarczą. W tym celu przyjmują odpowiednie regionalne strategie rozwoju gospodarczego i wzajemnej pomocy.

Artykuł 8

Wysokie Umawiające się Strony dążą do osiągnięcia najściślejszej współpracy w jak najszerszej skali i dążą do zapewnienia sobie wzajemnie pomocy w formie szkoleń i badań w obszarach społecznym, kulturalnym, technicznym, naukowym i administracyjnym.

Artykuł 9

Wysokie Umawiające się Strony dążą do zacieśnienia współpracy w celu wsparcia kwestii pokoju, harmonii i stabilności w regionie. W tym celu Wysokie Umawiające się Strony utrzymują regularne kontakty i prowadzą wzajemne konsultacje w sprawach międzynarodowych i regionalnych, mając na względzie koordynację swych poglądów, działań i swojej polityki.

Artykuł 10

Żadna Wysoka Umawiająca się Strona nie może w żaden sposób i w żadnej formie uczestniczyć w działaniach, które stanowią zagrożenie dla politycznej i gospodarczej stabilności, suwerenności lub integralności terytorialnej innej Wysokiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 11

Wysokie Umawiające się Strony dążą do wzmocnienia prężności swoich własnych krajów w wymiarze politycznym, gospodarczym, społeczno-kulturowym, jak również w dziedzinie bezpieczeństwa, zgodnie ze swoimi odpowiednimi ideałami i dążeniami, bez ingerencji z zewnątrz czy wewnętrznych działań wywrotowych, w celu zachowania swojej tożsamości narodowej.

Artykuł 12

Wysokie Umawiające się Strony w swoich wysiłkach na rzecz osiągnięcia regionalnego dobrobytu i bezpieczeństwa dążą do współpracy we wszystkich dziedzinach na rzecz promowania prężności regionu, w oparciu o zasady pewności siebie, samodzielności, wzajemnego poszanowania, współpracy i solidarności, które będą stanowiły podstawy silnej i trwałej wspólnoty narodów w Azji Południowo-Wschodniej.

ROZDZIAŁ IV POKOJOWE ROZWIĄZYWANIE SPORÓW

Artykuł 13

Wysokie Umawiające się Strony działają z determinacją i w dobrej wierze w celu zapobiegania sporom. Jeśli pojawiłyby się spory w sprawach bezpośrednio ich dotyczących, w szczególności spory, które mogłyby grozić zakłóceniem pokoju i harmonii w regionie, Wysokie Umawiające się Strony powstrzymują się od gróźb lub stosowania siły i zawsze rozstrzygają takie spory między sobą poprzez pokojowe negocjacje.

Artykuł 14

Do rozstrzygania sporów za pośrednictwem procesów regionalnych Wysokie Umawiające się Strony ustanawiają, jako stały organ, Wysoką Radę składającą się z przedstawiciela na szczeblu ministerialnym z każdej z Wysokich Umawiających się Stron, rejestrującą istnienie sporów lub sytuacji, które mogłyby naruszyć pokój i harmonię w regionie.

Artykuł 15

W przypadku gdy przez bezpośrednie negocjacje nie osiągnięto porozumienia, Wysoka Rada rejestruje spór lub sytuację i zaleca stronom uczestniczącym w sporze właściwe środki pojednawcze, takie jak dobre usługi, mediację, dochodzenie lub postępowanie pojednawcze. Wysoka Rada może jednak oferować swoje dobre usługi lub, za porozumieniem stron uczestniczących w sporze, ukonstytuować się jako komitet ds. mediacji, dochodzenia lub postępowania pojednawczego. Jeżeli uzna to za konieczne, Wysoka Rada zaleca właściwe środki w celu uniknięcia zaostrzenia się sporu lub danej sytuacji.

Artykuł 16

Powyższe postanowienia niniejszego rozdziału stosuje się wobec sporu, o ile wszystkie strony sporu zgadzają się na ich zastosowanie do tego sporu. Jednak nie uniemożliwia to innym Wysokim Umawiającym się Stronom, które nie są stronami sporu, zaoferowania wszelkiej możliwej pomocy w celu rozstrzygnięcia tego sporu. Strony sporu powinny być pozytywnie nastawione do takich ofert pomocy.

Artykuł 17

Żadne postanowienie niniejszego Traktatu nie wyklucza możliwości odwołania się do sposobów pokojowego rozwiązywania sporów zawartych w art. 33 ust. 1 Karty Narodów Zjednoczonych. Wysokie Umawiające się Strony, będące stronami sporu, powinny być zachęcane do podejmowania inicjatyw w celu rozwiązania sporu poprzez pokojowe negocjacje, zanim odwołają się do innych procedur przewidzianych w Karcie Narodów Zjednoczonych.

ROZDZIAŁ V PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 18

Niniejszy Traktat podpisują Republika Indonezji, Malezja, Republika Filipin, Republika Singapuru oraz Królestwo Tajlandii. Jest on ratyfikowany zgodnie z procedurami konstytucyjnymi każdego z państw-sygnatariuszy.

Jest on otwarty do przystąpienia przez inne państwa z Azji Południowo-Wschodniej.

Artykuł 19

Niniejszy Traktat wchodzi w życie w dniu złożenia piątego dokumentu ratyfikacyjnego do rządów państw-sygnatariuszy, które są wyznaczonymi depozytariuszami niniejszego Traktatu oraz dokumentów ratyfikacji lub przystąpienia.

Artykuł 20

Niniejszy Traktat jest sporządzony w językach urzędowych Wysokich Umawiających się Stron, przy czym wszystkie teksty są na równi autentyczne. Istnieje uzgodnione wspólne tłumaczenie tekstów na język angielski. Wszelkie rozbieżne interpretacje wspólnego tekstu rozstrzygane są w drodze negocjacji.

W TEJ WIERZE Wysokie Umawiające się Strony podpisały Traktat i złożyły na nim swoje pieczęci.

SPORZĄDZONO w Denpasarze, Bali, dnia dwudziestego czwartego lutego roku tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego szóstego.

PROTOKÓŁ ZMIENIAJĄCY TRAKTAT O WZAJEMNYCH STOSUNKACH
I WSPÓŁPRACY W AZJI POŁUDNIOWO-WSCHODNIEJ

RZĄD PAŃSTWA BRUNEI DARUSSALAM

RZĄD REPUBLIKI INDONEZJI

RZĄD MALEZJI

RZĄD REPUBLIKI FILIPIN

RZĄD REPUBLIKI SINGAPURU ORAZ

RZĄD KRÓLESTWA TAJLANDII

PRAGNĄC dalszego zacieśnienia współpracy ze wszystkimi państwami miłującymi pokój, zarówno z, jak i spoza Azji Południowo-Wschodniej, a w szczególności z ościennymi państwami w regionie Azji Południowo-Wschodniej;

BIORĄC POD UWAGĘ pkt 5 preambuły Traktatu o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej, sporządzonego w Denpasarze, Bali, w dniu 24 lutego 1976 r. (zwanego dalej Traktatem o wzajemnych stosunkach), który odnosi się do potrzeby współpracy ze wszystkimi państwami miłującymi pokój, zarówno z jak i spoza Azji Południowo-Wschodniej, w dążeniu do pokoju, stabilności i harmonii na świecie;

NINIEJSZYM UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Artykuł 18 Traktatu o wzajemnych stosunkach otrzymuje brzmienie:—

„Niniejszy Traktat podpisują Republika Indonezji, Malezja, Republika Filipin, Republika Singapuru oraz Królestwo Tajlandii. Jest on ratyfikowany zgodnie z procedurami konstytucyjnymi każdego z państw-sygnatariuszy.

Jest on otwarty do przystąpienia przez inne państwa w Azji Południowo-Wschodniej.

Państwa spoza Azji Południowo-Wschodniej również mogą przystąpić do niniejszego Traktatu za zgodą wszystkich państw Azji Południowo-Wschodniej, które są sygnatariuszami niniejszego Traktatu, oraz Państwa Brunei Darussalam”.

Artykuł 2

Artykuł 14 Traktatu o wzajemnych stosunkach otrzymuje brzmienie:—

„Do rozstrzygania sporów za pośrednictwem procesów regionalnych Wysokie Umawiające się Strony ustanawiają, jako stały organ, Wysoką Radę składającą się z jednego przedstawiciela na szczeblu ministerialnym z każdej z Wysokich Umawiających się Stron, rejestrującą istnienie sporów i sytuacji, które mogłyby naruszyć pokój i harmonię w regionie.

Jednak niniejszy artykuł stosuje się do państwa spoza Azji Południowo-Wschodniej, które przystąpiło do Traktatu, jedynie w przypadku, gdy państwo to bezpośrednio uczestniczy w sporze, który ma zostać rozwiązany w ramach procesów regionalnych”.

Artykuł 3

Niniejszy Protokół podlega ratyfikacji oraz wchodzi w życie w dniu złożenia ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego przez Wysokie Umawiające się Strony.

Sporządzono w Manili, dnia piętnastego grudnia roku tysiąc dziewięćset osiemdziesiątego siódmego.

**DRUGI PROTOKÓŁ ZMIENIAJĄCY TRAKTAT O WZAJEMNYCH STOSUNKACH
I WSPÓŁPRACY W AZJI POŁUDNIOWO-WSCHODNIEJ**

Rząd Państwa Brunei Darussalam
Rząd Królestwa Kambodży
Rząd Republiki Indonezji
Rząd Laotańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej
Rząd Malezji
Rząd Związku Myanmar
Rząd Republiki Filipin
Rząd Republiki Singapuru
Rząd Królestwa Tajlandii
Rząd Socjalistycznej Republiki Wietnamu
Rząd Papui-Nowej Gwinei

Zwane dalej Wysokimi Umawiającymi się Stronami:

PRAGNĄC zapewnić odpowiedni rozwój współpracy ze wszystkimi państwami miłującymi pokój, zarówno z jak i spoza Azji Południowo-Wschodniej, oraz, w szczególności, z państwami ościennymi regionu Azji Południowo-Wschodniej;

BIORĄC POD UWAGĘ pkt 5 preambuły Traktatu o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej, sporządzonego w Denpasarze, Bali, w dniu 24 lutego 1976 r. (zwanego dalej Traktatem o wzajemnych stosunkach), który odnosi się do potrzeby współpracy ze wszystkimi państwami miłującymi pokój, zarówno z jak i spoza Azji Południowo-Wschodniej, w dążeniu do pokoju, stabilności i harmonii na świecie;

NINIEJSZYM UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Akapit trzeci w art. 18 Traktatu o wzajemnych stosunkach otrzymuje brzmienie:

„Państwa spoza Azji Południowo-Wschodniej również mogą przystąpić do niniejszego Traktatu za zgodą wszystkich państw Azji Południowo-Wschodniej, a mianowicie: Państwa Brunei Darussalam, Królestwa Kambodży, Republiki Indonezji, Laotańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Malezji, Związku

Myanmar, Republiki Filipin, Republiki Singapuru, Królestwa Tajlandii oraz Socjalistycznej Republiki Wietnamu”.

Artykuł 2

Niniejszy Protokół podlega ratyfikacji oraz wchodzi w życie w dniu złożenia ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego przez Wysokie Umawiające się Strony.

SPORZĄDZONO w Manili, dnia dwudziestego piątego lipca roku tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego ósmego.

ASEAN

TRZECI PROTOKÓŁ ZMIENIAJĄCY TRAKTAT O WZAJEMNYCH STOSUNKACH I WSPÓŁPRACY W AZJI POŁUDNIOWO-WSCHODNIEJ

Państwo Brunei Darussalam
Królestwo Kambodży
Republika Indonezji
Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna
Malezja
Związek Myanmar
Republika Filipin
Republika Singapuru
Królestwo Tajlandii
Socjalistyczna Republika Wietnamu
Związek Australijski
Ludowa Republika Bangladeszu
Chińska Republika Ludowa
Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna
Republika Francuska
Republika Indii
Japonia
Mongolia
Nowa Zelandia
Islamska Republika Pakistanu
Papua-Nowa Gwinea
Republika Korei
Federacja Rosyjska
Demokratyczno-Socjalistyczna Republika Sri Lanki
Demokratyczna Republika Timoru Wschodniego
Republika Turcji
Stany Zjednoczone Ameryki

Zwane dalej Wysokimi Umawiającymi się Stronami:

PRAGNĄC zapewnić odpowiedni rozwój współpracy ze wszystkimi państwami miłującymi pokój, zarówno z, jak i spoza Azji Południowo-Wschodniej, oraz, w szczególności, z państwami ościennymi regionu Azji Południowo-Wschodniej, jak również z organizacjami regionalnymi, których członkami są wyłącznie suwerenne państwa;

BIORĄC POD UWAGĘ pkt 5 preambuły Traktatu o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej, sporządzonego w Denpasarze, Bali, w dniu 24 lutego 1976 r. (zwanego dalej Traktatem o wzajemnych stosunkach), który odnosi się do potrzeby współpracy ze wszystkimi państwami pragnącymi pokoju, zarówno z, jak i spoza Azji Południowo-Wschodniej, w dążeniu do pokoju, stabilności i harmonii na świecie;

NINIEJSZYM UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

ARTYKUŁ 1

Artykuł 18 akapit trzeci Traktatu o wzajemnych stosunkach otrzymuje brzmienie:

„Niniejszy Traktat jest otwarty do przystąpienia przez państwa spoza Azji Południowo-Wschodniej oraz organizacje regionalne, których członkami są wyłącznie suwerenne państwa, pod warunkiem uzyskania zgody wszystkich państw w Azji Południowo-Wschodniej, a mianowicie: Państwa Brunei Darussalam, Królestwa Kambodży, Republiki Indonezji, Laotańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Malezji, Związku Myanmar, Republiki Filipin, Republiki Singapuru, Królestwa Tajlandii oraz Socjalistycznej Republiki Wietnamu”.

ARTYKUŁ 2

Artykuł 14 akapit drugi Traktatu o wzajemnych stosunkach otrzymuje brzmienie:

„Jednakże niniejszy artykuł stosuje się do którejkolwiek z Wysokich Umawiających się Stron spoza Azji Południowo-Wschodniej, jedynie w przypadkach, gdy ta Wysoka Umawiająca się Strona bezpośrednio uczestniczy w sporze, który ma zostać rozwiązany w ramach procesów regionalnych”.

ARTYKUŁ 3

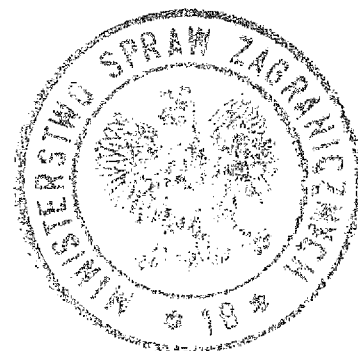
Niniejszy Protokół podlega ratyfikacji oraz wchodzi w życie w dniu złożenia ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego przez Wysokie Umawiające się Strony.

SPORZĄDZONO w Hanoi w Wietnamie, dnia dwudziestego trzeciego lipca roku dwa tysiące
dziesiątego w jednym egzemplarzu w języku angielskim.

1. The first part of the paper is devoted to the study of the asymptotic behavior of the solutions of the system of equations (1) as $t \rightarrow \infty$. It is shown that the solutions of this system tend to zero as $t \rightarrow \infty$ if and only if the matrix A is stable.

2. The second part of the paper is devoted to the study of the asymptotic behavior of the solutions of the system of equations (2) as $t \rightarrow \infty$. It is shown that the solutions of this system tend to zero as $t \rightarrow \infty$ if and only if the matrix A is stable.

3. The third part of the paper is devoted to the study of the asymptotic behavior of the solutions of the system of equations (3) as $t \rightarrow \infty$. It is shown that the solutions of this system tend to zero as $t \rightarrow \infty$ if and only if the matrix A is stable.

Stwierdzam, zgodność tłumaczenia
na język polski z ~~oryginałem~~/odpisem
sporządzonym w języku ANGIELSKIM

Warszawa, dnia 29.05.2025 r.

Juliusz Juchniewicz
Zastępca Dyrektora
DEPARTAMENT PRAWNO-TRAKTATOWY

